

γυμνός

γυμνός, -ή, -ό, επίθ. [<αρχ. γυμνός], γυμνός. **1.** που είναι ρακένδυτος, κουρελής και, κατ' επέκταση, που είναι πολύ φτωχός: «οι γυμνοί δεν έχουν θέση στον κόσμο των πλουσίων». (Λαϊκό τραγούδι: *εγώ περπάτησα **γυμνός**, εγώ βαδίζω μόνος, σπίτι μου είναι ο δρόμος*). **2α.** το ουδ. ως ουσ. **το γυμνό**, το γυμνό ανθρώπινο σώμα, ιδίως όπως παρουσιάζεται από τις εφημερίδες, τα περιοδικά και την τηλεόραση: «υπάρχουν ακόμη πολλοί άνθρωποι που εξακολουθούν να σοκάρονται με το γυμνό || κυκλοφορεί ένα περιοδικό, που έχει όλο γυμνά || παρακολούθησα ένα έργο στην τηλεόραση, που είχε όλο γυμνά». **β.** πίνακας ζωγραφικής με γυμνό ανθρώπινο σώμα: «στο σαλόνι του έχει ένα σπάνιο γυμνό του τάδε ζωγράφου».

- *γλυκός ο ύπνος το πρωί, γυμνός ο κώλος τη Λαμπρή*, βλ. λ. ύπνος.

- *δια γυμνού οφθαλμού*, βλ. λ. οφθαλμός.

- *η γυμνή αλήθεια*, βλ. λ. αλήθεια.

- *με γυμνό μάτι*, βλ. λ. [μάτι](#).

- *νιώθω γυμνός ή νιώθω σαν γυμνός ή νιώθω σαν να 'μαι γυμνός*, λέγεται στην περίπτωση που δε φορώ κάτι που συνηθίζω πάντα να το φορώ, γιατί έχω την εντύπωση πως με κολακεύει ή γιατί το θεωρώ απαραίτητο: «όταν βγαίνω έξω χωρίς να φορώ το καπέλο μου, νιώθω σαν να 'μαι γυμνός».

- *την πήρε γυμνή*, (για γυναίκες) την παντρεύτηκε χωρίς να έχει καθόλου προίκα, την παντρεύτηκε πάμφτωχη: «την αγαπούσε τόσο πολύ, που την πήρε γυμνή». Σπάνια αναφέρεται και για άντρα.